

Guia d'estudi del violí

L'objectiu d'aquesta guia és oferir als pares i als alumnes un suport a l'hora d'estudiar a casa.

Cada instrument al principi té una tècnica difícil i es tarda molt de temps a controlar-la i a treure un bon so. Per això és important tenir un bon hàbit d'estudi, un entorn adequat, molta paciència i ganes de passar-s'ho bé fent música. L'aprenentatge no ha d'acabar quan surten de la classe de música.

L'entorn

El petit violinista ha de disposar d'un espai i un ambient òptims per treballar a casa. Ha de tenir l'instrument a l'abast de la mà perquè li sigui més fàcil posar-se a estudiar. És molt important que estudiï en un lloc silenciós i sense altres estímuls (televisió, germans jugant...). També l'atenció i ajuda dels pares li donaran més confiança.

Temps i dedicació

Des d'un bon principi, ha d'adquirir un bon hàbit d'estudi. Diversos cops a la setmana ha de repassar el que s'ha fet a classe posant-hi molta concentració, encara que només siguin 15 minuts. Així en arribar a classe veurà els fruits del seu estudi i podrà gaudir molt més tocant amb els seus companys, es motivarà més per estudiar, etc. És un peix que es mossega la cua! Del contrari, es trobarà a cada classe repetint la mateixa cançó, no es sentirà satisfet, es desmotivarà, etc..

Posició global

A l'hora de tocar un instrument hem d'estar còmodes i relaxats. Les cames han d'estar una mica separades i els genolls una mica flexionats per mantenir bé l'equilibri. Hem d'evitar fer força en determinats punts, com ara els dits bloquejats, les espatlles arronsades, les dents apretades... També hem d'evitar la posició contrària: tenir una postura massa laxa i passiva.

És molt important tenir paciència i insistir en tenir una posició i moviment correctes des del principi: fer uns bons fonaments pensant en el futur. Una mala postura, a la llarga pot portar-nos molèsties quan estudiem (fins i tot lesions, com ara la tendinitis) i ens pot impedir d'avançar en el nostre nivell.

Tot i la importància de la tècnica no cal oblidar que només és una eina per poder fer música i divertir-nos. No ens hem d'obsessionar, sinó tot al contrari: sempre que agafem l'instrument ha de ser per gaudir.

Estudi d'una cançó

Abans de començar a tocar cantem la partitura per familiaritzar-nos amb la cançó, portant la pulsació i respectant els silencis. Si no sabem cantar una cançó, difícilment la sabrem tocar. Podem provar de cantar fragments de memòria, així quan agafem l'instrument no haurem d'estar tan pendents de la partitura.

Un cop feta aquesta preparació ja podem començar a tocar.

Si és una peça molt llarga la podem dividir en fragments curts i estudiar-la per parts.

Si trobem algun passatge difícil ens centrem només en aquell fragment fins que ens surti. Així és com s'avança!

Quan ja ens sabem la peça la toquem de dalt a baix provant de frasejar, sense parar encara que ens equivoquem.

Si aconseguim tenir un bon repertori de 3 o 4 cançons, podem organitzar un concert a casa, convidant avis, cosins i veïns. Que tothom participi de la nostra música!

Cura del material

Perquè l'instrument es mantingui en bones condicions i tingui sempre un bon so, l'alumne ha d'adquirir l'hàbit de cuidar el seu instrument, montant-lo i desmontant-lo com cal, desant-lo lluny de la calor i de l'humitat, netejant-lo de tant en tant.

Les partitures s'han de guardar en una carpeta sense doblegar ni arrugar. Les partitures antigues que ja no toquem no cal tirar-les, ens poden servir en un futur, per recordar cançons de quan erem principiants o per algun germà petit que comenci.